

## The Effect of 12 weeks volleyball training on serum ghrelin levels in obese adult males

<sup>1</sup>Twana Latif Hossain, <sup>2</sup>Dara Latif Sayfaddin, <sup>3</sup>Nasser Ghanbar, <sup>4</sup>Bamo Nabaz Mahmmod

<sup>1,2,4</sup> College of Physical Education and Sport Science, University of Halbja, Kurdistan Region, Iraq

<sup>3</sup> Department of Exercise Physiology, Faculty of Human Sciences, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran

Corresponding author's e-mail: twana.hussein@uoh.edu.iq

### Abstract:

Obesity and weight gain is one of the problems that human beings face today. the purpose of this study was to investigate the effect of three months volleyball training on serum levels of ghrelin in overweight and obese men.

**Materials and Methods:** 28 overweight and obese men (mean  $\pm$  SD: age  $38.5 \pm 4.6$  years; height,  $173.2 \pm 6.7$  cm; weight  $94.0 \pm 5.2$  kg) were randomly divided into control and exercise groups. The exercise group trained for three times a week for 12 weeks. Blood samples were taken 48 hours after the last training session. Serum ghrelin levels were measured by ELISA kit and analyzed by independent T-test.

**Results:** The results of the study showed that serum ghrelin decreased significantly in the training group compared to the control group ( $p = 0.01$ ).

**Conclusion:** Based on the findings of this study, volleyball trainings during 12 weeks decrease serum ghrelin and body weight. Therefore, it is recommended for reduce serum ghrelin and weight, volleyball training be done.

**Key words:** Serum ghrelin, Obesity, exercise.

## Introduction

Today, technological advances and lifestyle changes have led to a reduction in the relative daily physical activity. In addition, it has increased the inappropriate diet and willingness to consume ready-to-eat foods for some diseases associated with weight gain (Dridi & Taouis, 2009). Despite significant advances in diagnosis, prevention and treatment, cardiovascular disease is the leading cause of death worldwide (Antuna-Puente, Feve, Fellahi, & Bastard, 2008). Weight gain and obesity endanger the health of people and cause the prevalence of obesity-related diseases such as insulin resistance, diabetes, high blood pressure, arthritis, cancer, stroke and coronary artery disease, heart failure (Khalil, Wagner, & Goldberg, 2004). Health researchers (Khalil et al., 2004; Miles, 2007) believe that monitoring of hormones associated with appetite is important to prevent weight gain, obesity and complications, as well as changes in lifestyle, one of the ways in which the risks of increased weight and obesity, doing sports activities. Sports activity is considered as the basis for the prevention and treatment of chronic metabolic diseases such as obesity, diabetes and sarcopenia. Regular exercise has many beneficial effects on the body, including its role in energy balance, the improvement of body composition, its effects on the control and prevention of obesity, overweight, and in preventing and improving many diseases (Miles, 2007).

In obesity and weight gain, hormones related to obesity are also important and one of the most important of these hormones is ghrelin. The ghrelin is a peptide 28 amino acid, which is mainly made up of the intestinal cells of the gastric mucous membrane called X / A cells, which is also referred to as ghrelin cells (Arazi & Asadi, 2011). The ghrelin, in addition to the stomach, is also partly produced in the pancreas, the small intestine and the kidney. The amount of ghrelin in the body increases during hunger and reduces the amount of food, which somehow helps to balance energy in the body, in other words, increased levels of ghrelin increase appetite (Ariyasu et al., 2001). The ghrelin hormone is acylaric and non-anxiolytic (Saghebjo, GHANBARI, Rajabi, Fathi, & Hedayati, 2011), the sum of which is called ghrelin. Different studies have been done on acyl ghrelin and total appetite, but it is thought that the acellular type of ghrelin has the potential to increase appetite relative to its non-acidic form (Saghebjo et al., 2011) because ghrelin Acylurase is a type of activated ghrelin. Non-acellular ghrelin has no pituitary activity in humans and can not affect appetite (Kim et al., 2008).

Kraemer et al (Kraemer et al., 2004) study showed that in the exercise program with 80% strength of one maximum repetition, the levels of ghrelin plasma were significantly reduced (Kraemer et al., 2004), while Takano et al examined the effects of resistance training With 20% strength, a single maximum frequency did not change the amount of ghrelin (Takano et al., 2005). It should be noted that the above findings are reports of a one-to-one response to exercise, and the results of adaptation to long-term exercise can be considered as other dimensions. For example, For example, Saghebjo et al (Saghebjo et al., 2011) study did not see a change in

the plasma ghrelin after 4 weeks of strength training with 40% of one maximum repeat in young women. (Saghebjoor et al., 2011), and Ravussin et al observed decrease in serum ghrelin the non-athlete's boys bicycle exercise after 93 days (Ravussin, Tschöp, Morales, Bouchard, & Heiman, 2001). However, no research has yet examined the effect of long-term volleyball exercise on serum ghrelin because Volleyball is one of the sports that the general public can do. The reason we chose this sport is that it is both cost-effective and easy for both men and women, both in the gym and other places.

It can be seen from above mentioned studies results are different, as well as among various sports disciplines, one of the fields that is practically available for the general public is volleyball exercises. The aim of this study was to investigate the effect of volleyball exercises on serum ghrelin levels in order to determine whether this sport can reduce ghrelin levels and prevent weight gain or not?

## Materials and methods

The research method was quasi-experimental. The statistical population of this research was adult people in Suleymaniye. After recall and information, Twenty eight (28) men (mean  $\pm$  SD: age  $38.5 \pm 4.6$  years; height,  $173.2 \pm 6.7$  cm; weight  $94.0 \pm 5.2$  kg) volunteered to participate in this study. All participants were provided with information sheets and verbal explanations of the study procedures. Participants were divided into two groups: first group was volleyball training (14 people) and second group was control (14 people). To determine the overweight men, we used the BMI 1 formula to divide the weight into a height squared and weighted the weight index between 25 and 30 for overweight individuals (Ha et al., 2010). The criteria for entering the participants were overweight, non-athlete, no supplementation or medication, no history of illness and no diseases such as cardiovascular, diabetes, liver, thyroid and gastrointestinal and renal disorders.

Before starting the study, a briefing session on all the programs, the proper way to carry out the exercises and the possible risks for the participants was explained, and all the participants were provided with consent form and the physical health questionnaire. Given that one of the limitations of this study was the lack of proper control of the subjects' diet, and on the other hand, they also asked them not to change their daily diet and to avoid consuming any additional food and food supplement, and during the course Do not take any medicine and inform them if you use it. In the end, the subjects were assured that their information would be reported in general, and they were also informed of their ability to withdraw from the study at any time and for any reason. The exercise protocol included 12 weeks of exercises and volleyball games. The exercises were performed three times a week, twelve weeks training protocol for the experimental group at all stages of exercise session was done with the maximum power. Exercises designed as volleyball-specific exercises (no ball play), In the form of jumping, explosive, velocity and agility (spike and defense patterns) at the stations, the design was done. all stations in twelve weeks fixed number (5 stations), but the design of the exercises changed every four weeks. repeat rate for each station in the first four weeks were 2, the second four weeks were 3, and the third four

weeks were 4 repetitions. break time actively based on time pattern 30 and 60 seconds between volleyball matches and 3 minutes between each station was taken. In each session 10 minutes were taken for general and specialized (valleyball) warm-up and tensile exercises, 30 to 45 minutes for running stations that training protocol was performed and at the end 5 minutes spent for recovery. Exercises done in spring and in conditions moderate climate (sulaymaniye).

each session including 10 minutes of warm-up at the beginning, then, and then performing running activities for 5-10 minutes, then do Volleyball Techniques and then performing group exercise (valleyball game), and finally, cooling down to 10 minutes. For 12 weeks, participants in the control group were prohibited from participating in any sport activity (Arazi & Asadi, 2011).

### Blood sampling

Subjects were advised to avoid any physical activity or exercise for 48 hours prior to blood sampling. Exercise and control groups were asked to attend blood sampling in the laboratory after 12 hours of fasting. In the laboratory, after 15 minutes of rest in sitting position, resting heart rate was recorded by a medical device, and then 5 ml blor brachial vein, and then The samples centrifuged and maintained at  $-70^{\circ}\text{C}$  until the test.

At the end of exercise protocol, 48 hours after the last training session, subjects in both control and experimental groups, in the fasting state and similar to the pre-test condition were present in laboratory, and after measuring the anthropometric indices and resting heart rate, blood samples were taken for determine the effect of exercise program on the plasma variables. Serum ghrelin was measured by ELISA method (Enzyme Linked Immunosorbent Assay) using China>s Bioassay Technology Laboratory Kit.

### Statistical Analysis

For analyzing of statistical data was used SPSS software version 21. Independent t-test was used to compare the baseline levels of the studied variables and compare the studied variables in post-exercise exercise schedules in both experimental and control groups; also, to determine the significant levels of each of the variables by the duration of training and exercise, Respectively, in the experimental and control groups, respectively.  $P < 0.05$  was considered significant.

### Findings

The results of independent t-test showed that ser control group ( $P = 0.01$ ) and there was significant diff exercise group, respectively  $580 \pm 50$  and  $460 \pm 40$ .

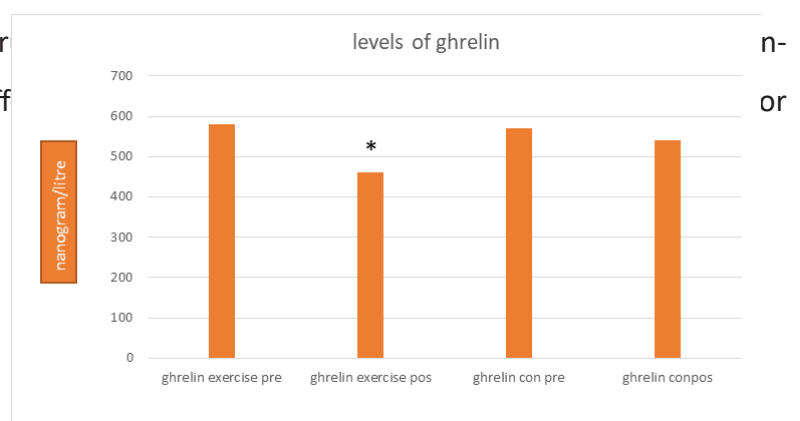


Chart1.Ghren level in groups (P= 0/05)\*

## Discussion

The aim of this study was to investigate the effect of 12 weeks volleyball training on serum levels of ghrelin in overweight and obese men. The findings of this study showed that 12 weeks of volleyball exercise lead to a significant decrease in serum levels of ghrelin in obese adult males. The findings of this study are consistent with the results of Kim et al and Ravussin et al (Kim et al., 2008; Ravussin et al., 2001). But study of Vestergaard et al showed that aerobic exercise activity did not change in the levels of ghrelin in obese men (Vestergaard et al., 2007). In this regard, some studies have suggested that if exercise does not involve long-term dietary programs with a significant reduction in body weight, there will be no change in ghrelin and other peptide hormones (Reinehr, De Sousa, & Roth, 2008).

There is no clear evidence regarding the mechanism of the effect of volleyball exercises on appetite, however Broom et al had a 1 to 2 hour reduction in appetite during and after both aerobic and resistance physical activity to reduce plasma ghrelin and increase hormonal levels Others have linked (Broom, Batterham, King, & Stensel, 2009). Plasma levels of appetite regulating hormones such as Neuropeptide Y, Glucagon-like peptides, Agouti protein, Nesfatin, Leptin, Propiomelanocortin, etc are very important factors in the interpretation of the findings (Broom et al., 2009).

The present study showed that reduction of serum ghrelin is associated with a decrease in body weight. In this regard, Wang et al, according to their findings, suggested that the decrease in levels of ghrelin in the hypothalamus leads to a decrease in appetite and body weight due to long-term exercise. blood ghrelin levels have a daily cycle and are affected by factors such as age, sex, GH, BMI, glucose and insulin (Wang, Chen, & Wang, 2008), although the effects of some of these factors are not yet fully confirmed.

In the present study, there was a significant reduction in weight associated with reduction of serum ghrelin in the exercise group. The level of ghrelin secretion seems to be affected by lipid metabolism; however, the effect of ghrelin on lipid metabolism has been reported by some other studies (Date et al., 2001). It has also been shown that ghrelin stimulates lipogenesis and inhibits lipid oxidation in white adipose tissue (Thompson et al., 2004). These findings point to the fact that a decrease or increase in serum levels of ghrelin is associated with similar changes in body fat levels. Therefore, it seems that subsequent reduction of the ghrelin hormone decreases the weight; in other words, one of the methods of weight loss is ghrelin. In some other studies, it was observed that the levels of serum ghrelin significantly decreased in those who had exercise activity with a significant reduction in body weight (Wang et al., 2008). In confirmation of these findings, some recent studies have revealed that ghrelin plays an important role in the adipogenic process and energy storage in adipose tissue (Rodriguez et al., 2009). In visceral fat tissue, ghrelin increases fat accumulation by increasing the expression of adipogenic genes, such as acetyl-co-carboxylase (Rodriguez et al., 2009). Ghrelin injection independently affects

lipid metabolism by regulating adipogenic lipolysis enzymes and suppressing neuradrenal release in adipose tissue (Mano-Otagiri, Ohata, Iwasaki-Sekino, Nemoto, & Shibasaki, 2009).

## conclusion

In summary, the findings of the this study confirm some of the previous observations that long-term exercise activities associated with weight loss lead to a reduction in serum ghrelin in obese people and the role of exercise as a Non-pharmacologically treatment supports the regulation and balance of peptide hormones that are effective in the prevalence of obesity; however, despite the findings of the present and other previous studies, recognizing the main mechanisms responsible for the interaction of ghrelin and obesity and the role of physical activity on their implementation of studies More needs to be done in this regard.

## References

- Antuna-Puente, B., Feve, B., Fellahi, S., & Bastard, J.-P. (2008). Adipokines: the missing link between insulin resistance and obesity. *Diabetes & metabolism*, 34(1), 2-11.
- Arazi, H., & Asadi, A. (2011). Effects of 8 weeks equal-volume resistance training with different workout frequency on maximal strength, endurance and body composition. *Int J Sports Sci Eng*, 5(2), 112-118.
- Ariyasu, H., Takaya, K., Tagami, T., Ogawa, Y., Hosoda, K., Akamizu, T., . . . Toyooka, S. (2001). Stomach is a major source of circulating ghrelin, and feeding state determines plasma ghrelin-like immunoreactivity levels in humans. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 86(10), 4753-4758.
- Broom, D. R., Batterham, R. L., King, J. A., & Stensel, D. J. (2009). Influence of resistance and aerobic exercise on hunger, circulating levels of acylated ghrelin, and peptide YY in healthy males. *American Journal of Physiology-Regulatory, Integrative and Comparative Physiology*, 296(1), R29-R35.
- Date, Y., Nakazato, M., Murakami, N., Kojima, M., Kangawa, K., & Matsukura, S. (2001). Ghrelin acts in the central nervous system to stimulate gastric acid secretion. *Biochemical and biophysical research communications*, 280(3), 904-907.
- Dridi, S., & Taouis, M. (2009). Adiponectin and energy homeostasis: consensus and controversy. *The Journal of nutritional biochemistry*, 20(11), 831-839.
- Ha, A. W., Kim, J. H., Shin, D. J., Choi, D. W., Park, S. J., Kang, N.-E., & Kim, Y. S. (2010). Eating habits, obesity related behaviors, and effects of Danhak exercise in elderly Koreans. *Nutrition research and practice*, 4(4), 295-302.
- Khalil, M. F., Wagner, W. D., & Goldberg, I. J. (2004). Molecular interactions leading to lipoprotein retention and the initiation of atherosclerosis. *Arteriosclerosis, thrombosis, and vascular biology*, 24(12), 2211-2218.
- Kim, H. J., Lee, S., Kim, T. W., Kim, H. H., Jeon, T. Y., Yoon, Y. S., . . . Lee, J. G. (2008). Effects of exercise-induced weight loss on acylated and unacylated ghrelin in overweight children. *Clinical endocrinology*, 68(3), 416-422.
- Kraemer, R., Durand, R., Hollander, D., Tryniecki, J., Hebert, E., & Castracane, V. (2004). Ghrelin and other glucoregulatory hormone responses to eccentric and concentric muscle contractions. *Endocrine*, 24(1), 93-98.

- Mano-Otagiri, A., Ohata, H., Iwasaki-Sekino, A., Nemoto, T., & Shibasaki, T. (2009). Ghrelin suppresses nor-adrenaline release in the brown adipose tissue of rats. *Journal of Endocrinology*, 201(3), 341.
- Miles, L. (2007). Physical activity and health. *Nutrition bulletin*, 32(4), 314-363.
- Ravussin, E., Tschöp, M., Morales, S., Bouchard, C., & Heiman, M. L. (2001). Plasma ghrelin concentration and energy balance: overfeeding and negative energy balance studies in twins. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 86(9), 4547-4547.
- Reinehr, T., De Sousa, G., & Roth, C. L. (2008). Obestatin and ghrelin levels in obese children and adolescents before and after reduction of overweight. *Clinical endocrinology*, 68(2), 304-310.
- Rodriguez, A., Gómez-Ambrosi, J., Catalán, V., Gil, M., Becerril, S., Sáinz, N., . . . Frühbeck, G. (2009). Acylated and desacyl ghrelin stimulate lipid accumulation in human visceral adipocytes. *International journal of obesity*, 33(5), 541.
- Saghebjo, M., GHANBARI, N. A., Rajabi, H., Fathi, R., & Hedayati, M. (2011). Effects of circuit resistance training on plasma ghrelin levels in young women.
- Takano, H., Morita, T., Iida, H., Asada, K.-i., Kato, M., Uno, K., . . . Hirata, Y. (2005). Hemodynamic and hormonal responses to a short-term low-intensity resistance exercise with the reduction of muscle blood flow. *European journal of applied physiology*, 95(1), 65-73.
- Thompson, N. M., Gill, D. A., Davies, R., Loveridge, N., Houston, P. A., Robinson, I. C., & Wells, T. (2004). Ghrelin and des-octanoyl ghrelin promote adipogenesis directly in vivo by a mechanism independent of the type 1a growth hormone secretagogue receptor. *Endocrinology*, 145(1), 234-242.
- Vestergaard, E. T., Dall, R., Lange, K., Kjaer, M., Christiansen, J. S., & Jorgensen, J. (2007). The ghrelin response to exercise before and after growth hormone administration. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 92(1), 297-303.
- Wang, J., Chen, C., & Wang, R.-Y. (2008). Influence of short-and long-term treadmill exercises on levels of ghrelin, obestatin and NPY in plasma and brain extraction of obese rats. *Endocrine*, 33(1), 77-83.



کاریگه‌ری به کارهینانی ته‌واوکهری خۆراکی (فولات – فۆلیک اسید) و به‌رنامه‌ی راهینانی توندی به‌هیز بۆ ماوه‌ی ۱۰ هه‌فته له‌سه‌ر رووکاری هۆرمۆنی برسیتی (گرلین و لپتین) ی نیره‌ مشکی بیابانی ویستار

۱- به‌ مو نه به ز محمود – ماموستای یاریده ده ر – زانکوی هه له بجه - ایمیل: [bamonabaz84@gmail.com](mailto:bamonabaz84@gmail.com)

۲- دارا لطیف سیف الدین – ماموستای یاریده ده ر – زانکوی هه له بجه – ایمیل : [dara769@yahoo.com](mailto:dara769@yahoo.com)

۳- توانا لطیف حسین – ماموستای یاریده ده ر – زانکوی هه له بجه – ایمیل: [twanamilad1@gmail.com](mailto:twanamilad1@gmail.com)

### پووخته‌ی توئینه‌وه

ئامانج له‌م لیکۆئینه‌وه‌یه به‌دواداچوونی کاریگه‌ری به‌کارهینانی ته‌واوکاری (فولات) به‌دریژای ماوه‌ی ۱۰ هه‌فته راهینانی به‌رگریکاری به‌هیزه، له‌سه‌ر رووکاری (گرلین)ی گه‌ده و (لپتین)ی زیجکای مشکی بیابانی نیره‌ ویستار. له‌به‌ر هه‌مان هۆ؛ ۲۸ سه‌ر مشکی بیابانی نیره‌ به‌ ۴ گروپ: کۆنترۆل، ته‌واوکار، راهینانی به‌رگه‌گری و راهینانی + (فولات) دابه‌شکران. ئه‌و گروپانه‌ی مه‌شقیان پیده‌کرا بۆ ماوه‌ی ۱۰ هه‌فته مه‌شقی به‌رگه‌گری به‌هیزیان له‌سه‌ر رووی په‌یژه‌یه‌ک ئه‌نجامدا. نموونه‌کانی (لپتین)ی زیجکاو و (گرلین)ی گه‌ده به‌ شیوه‌یه‌کی مانادار و به‌رچاو له‌ گروپه‌ به‌رگه‌گریه‌ته‌واوکار و ته‌واوکار به‌ نیه‌سه‌ت گروپه‌کانی کۆنترۆلی و به‌رگه‌گری زۆر بوون و گه‌شه‌یان کرد. به‌م شیوه‌یه‌، جیاوازی مانادار و به‌رچاو له‌ (لپتین) زیجکای گروپه‌ چواریه‌که به‌رچاو نه‌که‌وت. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌م توئینه‌وه‌یه‌دا ئه‌نجامگیری ده‌کریت که به‌کارهینانی (فولات) به‌دریژایی مه‌شقی به‌رگه‌گری به‌هیز، (گرلین) گه‌ده گه‌شه‌ پیده‌دات و زۆر ده‌کات، له‌م روه‌وه به‌کارهینانی ته‌واوکاری (فولات) بۆ گه‌شه‌پیدان و زۆرکردنی (گرلین)ی گه‌ده و کرانه‌وه‌ی حه‌زی خواردن، بۆ وه‌رزشوانانی هه‌له‌بژارده و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌که‌سانه‌شی که وه‌رزشکار نین، کاریگه‌ر و به‌سه‌وود ده‌بیت.

واژه‌ی کلیدی (گرنگ و به‌کارهاتوو):

راهینانی به‌رگه‌گری به‌هیز، ته‌واوکاری فولات، گرلین، لپتین، مشکی بیابانی نیره‌.

The effect of 10 weeks of high intensity resistance training and folate supplementation on ghrelin and leptin in male wistar rats

### ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the effect of 10 weeks of folate supplementation during high intensity resistance training on ghrelin of stomach and leptin of serum in male wistar rats. Twenty eight adult male wistar were divided into four groups: control, folate supplementation, resistance training and training + folate supplementation groups. Training groups carried out 10 weeks of resistance training on ladder. The ghrelin of stomach and leptin of serum samples 48 hours after last training session were taken and was assessed by ELISA kit. The results of this study showed that the ghrelin of stomach increased significantly in resistance +folate and folate groups in compare to control and resistance groups. However, no significant differences were observed in leptin of serum between groups. Generally the conclusion of this shown the folate supplementation during high intensity resistance training, increases the ghrelin of stomach, Then feeding folate supplementation is effective for increase of ghrelin of gastric and appetite for elite athletes and even nonathletes.



.Keywords: High Intensity Resistance Training, Folate Supplementation, Ghrelin, Leptin, Male Wistar Rat

## پیشہ کی

سالہ ہایہ کہ زانستہ منداند و ہزرخانانی زانستہ و ہرزشیہ کان بہ شوپن ریوشوپن و تہرزیک بۆ ریگریکردن لہ کہم کردنہ وہی حہزی خواردن (۱) Appetite سہرچاوه گرتو لہ چہندین مہشقی دژوار لہ و ہرزشکارانی پیشہ یی دہ گہرین؛ چونکہ زوریہ یی ئەم و ہرزشکارانہ لہ گہل کیشہ یی کہم حہزی خواردن دوا یی ئەنجامدانی مہشقی قورس و دژوار پووبہ پروو دہ بنہ وہ. سا ہەر ئەم بابہ تہ یہ بۆتہ ہۆکاری ئەوہی کہ و ہرزشوانان و راہیتنہ رانی پیشہ یی سہرنجیک یی زوریان بۆ بابہ تی حہزی خواردن و خۆراک لہ و ہرزشدا ہہ بیت (George & Morganstein, 2003).

لہ و کۆمہ لہ ہۆرمونہ گرنگانہ یی کہ لہ و ہرزش و چالاکییہ جہستہ ییہ کاندای کارییگہری بہرچاوی خوی دہ بیت و کاریگہری راستہ و خویان ہہ یہ لہ سہر حہزی خواردن: (گرلین) و (لیپتین) ن. (گرلین) تاکہ ہۆرمونی ناسراوی حہزی خواردن گہدہ یہ. خانہ کانی گرلین لہ گہدہ دا، زۆرتین سہرچاوه یی دہ لاندنی گرلین پلازما یی یان زیچکاوین (shahidi & pirhadi, 2014). گرلین سہرہ رانی گہدہ تا رادہ یہ ک لہ پەنکریاسدا، ریخۆلہ باریکہ و گورچیلہ کانیشدا ہہ یہ (Izadi M, 1390). ریژہ یی گرلین جہستہ کاتی برسیتی زیاد دہ بیت و کاتی تیہی کہم دہ بیتہ وہ، واتہ بہ شیوہ یہ ک هاوکاری یہ کسان کردنہ وہی وزہ لہ لہشدا دہ کات (Broom, Stensel, Bishop, Burns, & Miyashita, 2007). گرلین سہرہ رانی بزواتنی ہۆرمونی گہشہ، لہ تہ وازنی وزہ و سووتاندن و ریخستنی (۲) (Metabolism) کاریوہیدرات و چہورییش رۆئی بہرچاوی ہہ یہ (Ghanbari-Niaki, Abednazari, Tayebi, Hossaini-Kakhak, & Kraemer, 2009). لہم پووہ دہ توانین بلیین کہ؛ گرلین کاریگہری ریخستنی (۳) (Anabolic) ہہ یہ (Kraemer et al., 2004).

لہ لایہ کی تریشتہ وہ، لیپتین لہ و ہۆرمونانہ یہ کہ پیکہاتہ یی پروتینی و هاوشیوہی (سایتوکینا) لہ کانی ہہ یہ، کہ زیاتر لہ خانہ کانی چہوری ژیر پیست دا و بہ شیوہ یہ کی لیدانی بہر دہ وام، پیک دہ ہینریت و دہرژیتہ ناو خوین و لہ ریخستنی حہزی خواردن کہ لکی بہرچاوی خوی ہہ یہ (Takano et al., 2005). لیپتین، رہسہ نترین بیپتیدی دہ لئینہرہ لہ پیکہاتہ یی چہوریدا کہ خہستی زیچکاوہ کہی، پە یامدہ ریکی گرنکی ناوچہ یی لہ ریخستنی بہ دہستہ پینانی خۆراک و وزہ یی بہ کارہیتراوہ (Saffari S, 1390).

ہہر وہا لیپتین، ہۆرمونیک دژہ برسیتیہ و پیدہ چیت چالاک و ہرزشی، ببیتہ ہوی ریخستنی دہ لاندنی لہ پیکہاتنی چہوریدا. لہ نیوان لیپتین و ہہندیک لہ ہۆرمونہ کانی تردا، بۆ نمونہ و ہک ہۆرمونی (ئەنسولین)، کاتکۆلامینہ کان \_ ئەپی نفرین و نوراپی نفرین)، (کۆرتیزول) و ئەسیدہ کانی چہوری کاریگہریہ کی ہہ فہر و یہ کسان بوونی ہہ یہ (Saffari S, 1390). کہمبوونہ وہی گرلین گہدہ و زۆربوونی لیپتین زیچکاو لہ بہ شیک یی لیکۆلینہ وہ و مہشقہ دژوار و سہختہ کاندای پاپورتی لہ سہر دراوہ و لیکۆلہ رانی ناو زانستہ و ہرزشیہ کان و قارہمانانی ئەو بواری بہ خویہ وہ سہر قانکردوہ. ایزدی و هاوکارانی (۱۳۹۰) کاریگہری چالاکییہ و ہرزشیہ ماوہ درژہ کان (۱۲ ہفتہ و ہفتہ یی ۳ جار مہشقی و ہرزشی ہہ واپی بہ سہختی ۵۰ تا ۶۰٪ زۆرتین لیدانی دل) بہ پینانہ یی گرلین زیچکاو یی پیاوانی قہ لہ و بہ دوا داجوونی بۆ کراوہ و کہمبوونہ وہی ماناداری ہۆرمونی گرلینیان بہ روونی بینوہ (Izadi M, ۱۳۹۰) و بروم و هاوکارانی (۲۰۰۹) یش کہمبوونہ وہی ماناداری حہزی خواردنیان بہ ئەنجامدانی مہشقی بہ یز و قورسیان بینوہ (Broom et al, ۲۰۰۷). ئەمہ لہ کاتیکدایہ کہ ئەم کہ سانہ پیوستیہ کی زوریان بہ کالۆری پیوست بۆ ئەنجامدانی مہشقہ کانیان و نوپکردنہ وہی ئەمبارہ کانی وزہ یی خویان ہہ یہ. لہم رووہ وہ، و ہرزش تیغیک یی دووسہرہ یہ کہ دہ توانیت کاریگہری نەرنیشی ہہ بیت لہ سہر حہزی خواردن (George & Morganstein, 2003)، بہ شیوہ یہ ک کہ بہ دہستہ پیکردنی گۆرانکاریہ کانی سووتاندن و ریخستنی لہ ریگی بہریہ ک کہوتنی شہحنی وزہ یی خانہ یی، سہرہ رانی ئەوہی کہ پیوستی سوتانی خانہ کان لہ روانگہ یی دابینکردنی وزہ یی پیوست بۆ درژہ دانی ژبانی خانہ کان گہشہ پیدہ دات، دہ توانیت ببیتہ ہۆکاری کہمبوونہ وہی خواست و داوکاری خانہ کانیش (Broom et al., 2007). لیکۆلینہ وہ کان نیشانی دہدہن کہ کہمبوونہ وہی حہزی خواردن لہ دژواریہ نزمترہ کانی مہشقکردندا بہ دیناکریت؛ لہم رووہ دہ توانین بلیین کہ کہمبوونہ وہی حہزی خواردن تہنہا لہ و ہرزشہ سہخت و دژوارہ کاندای بہ دیدہ کریت. لہم بارودوخہ دا کریمہر و هاوکارانی

(۲۰۰۴) ئەوهیان سەلماند که بەرنامەى مەشقی بەرگری ۸۰٪ هێزی دووبارەبوونەوهیەکی زیاترە، رووکاری پلازمایی گرلین بە شیوەیەکی بەرچاو و مانادار کەمی کردوووە لەو کاتەدا (Kraemer et al., 2004) لە کاتی کە تاکنۆ و هاوکارانی (۲۰۰۵) بە بەدواداچوونی کاریگەرێهەکانی مەشقی بەرگری بە ۲۰٪ هێزی یەک جار بەرز کردنەوهی بەهێز، گۆرانکارییەکیان لە پێوانەى گرلینیان نەبێنی (Takano et al., ۲۰۰۵). لیکۆلینەوهکانی رابردوو کاریگەرێهە جیاوازهکانی مەشقه وەرزشیە درێژمەوداکی لەسەر حەزی خواردن و گرلین دەریانخستوو، لەوانە صفاری و هاوکارانی (۱۳۹۰) لە لیکۆلینەوهی کاریگەری ۱۲ هەفتەى بەرنامەى مەشقی هەلپژێردراو لەسەر ژنانی ۱۹ تا ۲۵ ساڵەوه دەریانخست کە رێژەى ئاستی گرلینی پلازما زۆربوو و گەشەى کردوو (Saffari S, ۱۳۹۰). رابووین و هاوکارانی (۲۰۰۱) دواى ۱۰۰ رۆژ وەرزشی هەواپی؛ نەبوونی گۆرانکاری لە گرلینی پلازمایی چەند کەسێکی ۱۸ تا ۲۲ سالیان بەدی کردوو (Ravussin, Tschöp, Morales, Bouchard, & Heiman, 2001).

یەکیەک لەو فیتامینانەى کە کاریگەری هەیه لەسەر حەزی خواردن، فیتامین B۹ یا (ئەسیدفۆلیک) ۴. ئەسیدفۆلیک (فولات) بۆ بنیادنانی خۆکە سورەکان و DNA یش زۆر پێویستە (Rezaei et al., 2011). ئەم فیتامینە هاوڕێی لەگەڵ فیتامین C و B۱۲ یارمەتی هەرسکردنی خۆراک و بنیادنانی پرۆتینەکان دەدات. تێبینی کراوە کە مەبوونەوهی ئەم ماددەیه هۆکارە بۆ تووشبوون بە کەم حەزی خواردنی. لە توێژینەوهیە کەدا کە لە تەواوکاری فولات بۆ بەدواداچوونی بارودۆخی حەزی خواردن کە لەسەر مشکە بیابانییەکان ئەنجام دراوە، ئەوه سەلمێنراوە کە بە کارهێنانی فولات و سوودوهرگرتن لێی هۆکارە بۆ کە مەبوونەوهی ئاستی زیچکاوێ لپتین و زۆربوونی رێژەى بەدەستیهێنانی خۆراک، گرلین لە ئەنجامدا دەبوو هۆی زۆربوونی حەزی خواردن (Rezaei et al., ۲۰۱۱). لە توێژینەوهیە کە تەدا، نامداری و هاوکارانی (۲۰۱۴) بەدواداچوونیان کرد بەدواى کاریگەری بە کارهێنانی ئەسیدفۆلیک لەسەر حەزی خواردنی مندالان و تێبینی ئەوه کرا کە بە کارهێنانی فولات هۆکاری زۆربوونی حەزی خواردنیە لە مندالانیشدا (Namdari et al., ۲۰۱۴). لە رۆبەرپووبوونەوهمان لەگەڵ کێشەى بۆ حەزی خواردنی کە دواى وەرزشی زۆر قورس سەرھەلەدەدات (Namdari et al., ۲۰۱۴)، لەوانەیه وەرزشکاران بتوانن سوود بێنن لە فولات و بە کاری بهێنن، تا لەم رێگایەوه زۆربوونی پێداویستی کالۆری خۆیان و کەمی حەزی خواردنیان قەرەبوو بکەنەوه. بەم جۆرە توێژینەوهکان نیشانی دەدەن کە فولات دەتوانێت بێتە هۆکاری زۆربوونی حەزی خواردن (Rezaei et al., ۲۰۱۱). هەتا ئێستاکە توێژینەوه و لیکۆلینەوه دەربارەى کاریگەری بە کارهێنانی فولات لەسەر حەزی خواردن، گرلین و لپتین لە درێژایی چالاکییە وەرزشیە دژوارەکان بە ماوهى زۆرەوه ئەنجام نەدراوە و لەوانە کێشەکانی وەرزشکارانی پێشەپی دواى ئەنجام دانی مەشقی قورس و دژوار کەمی حەزی خواردن، دەستکەوتنەوه و کەمبوونی وزەى پێویست بۆ ئەنجامدانی چالاکییە وەرزشیەکانی دواترە. لەم رۆهوه توێژینەوهی بەرەدەست مەبەستی هەیه وەلامی ئەم پرسیارە بداتەوه کە؛ ئایا بە کارهێنانی تەواوکاری فولات (ئەسیدفۆلیک) بەدرێژایی ئەنجامدانی مەشقه دژوارەکان بە ماوهیەکی درێژ دەتوانێت بێتە هۆی قەرەبووکردنەوهی حەزی خواردن لەدواى مەشقه بەرگری سەخت و ماوهدرێژەکان یاخود نەخێر؟

## شیوازی لیکۆلینەوهکە

کۆمەلەى ناماری: نمونەى ناماری لیکۆلینەوهکە ۲۸ سەر نێرە مشکی بیابانی لە نەژادی (ویستارە) لە خۆ دەگریت، تەمەنیان ۹ هەفتە و کیشیان  $185 \pm 25$  بوو، لە ئینستیتیۆی پاستۆری کەرەج لە ئێران کرابوون، دواى یەک هەفتە ئاشنابوون بە بەرنامە مەشقییەکان. لە هەفتەى دووهدا بەشیوەیەکی رەمەکی و لەسەر ئەساسی کیشی مشکەکان لە چوار گروپی کۆنترۆل (چاودێری)، تەواوکاری، بەرگریکاری و پراھێنان + تەواوکاری؛ دابەش کران.

شیوازی کارکردن: لە درێژایی لیکۆلینەوهکە لەسەر ئازەلەکان لە قەفەزە (پۆلی کاربۆنات  $14 * 26/7 * 20$ ) بە پێوانەى  $22 \pm 2$  پلەى سانتیگراد گەرمی شوێنەکە و تاریکی، رۆوناکی ۱۲:۱۲ کاتژمێر و شیداری بە رێژەى  $25 \pm 5$  خزانە ژێر چاودێری وردەوه. لە گروپی چاودێریکدا لە ژەمه خواردنی ستانداردی (خشتەى ژمارە ۱) ئامادە کراوە (کۆمپانیای خۆراکی ئازەلانی پارسی تاران) و ئاوی ئاسایی، لە گروپی تەواوکراویش لە ژەمه خواردنی ستاندارد؛ هاوڕێی لە گەل ۱۰ ملیگرام ئەسیدفۆلیک (ئامادە کراوە لە کۆمپانیای دەرمانی جالینۆس) تیکەئکراوە بە لیتریک ئاوی

ئاسايي، له گروپي راهيتاني بهرگري، ۱۰ ههفته ته ميري بهرگري به هيژ و ژمه خواردني ستاندارد و ئاوي ئاساي. له گروپي بهرگري + ته واوگراو له ژمه خواردني ستاندارد هاوري له گهل ۱۰ مليگرام ئه سيدفوليك گيراوه له ههر ليتريك ئاودا وهك ته واوگاري به هاوريه تي ئه نجامي ۱۰ ههفته اهتناز. بهگ، بهه: به كا هتنا ه ئه نجام دا.

ماده خوراكيه كاني ستاندارد بو مشك له جزوي رمت Wistar										
جز	گرم	موسمي گرم	سوزيا	گهسه خهلي	ئازدي گرم	دس كلسوم نوسلت	كلر يوقلي كلسوم	فيكسيه كان	مته	كارايه كان

به دريژاي ليكولينه وه كه، مشكه كان به ئاساني و ئازادي ئاو و خوراكيان به دهست هينا. له م ليكولينه وه يه دا دواي قوناغي ئاشناساي، راهيتانه كان به ۱۰ ههفته سهركه وتن له سهه به يژه يه كي تايبهت به دريژاي ۱ مته تر و پاني ۲۰ سانت به ۲۴ پله وه (دروستكراو بو توژينه وه) له تاقه گي فيسيؤلوزي وهرزشي گيانله به ران دهستپيكر.

له م راهيتانه دا، دواي به ستن قورساييه كه به كلكي مشكه بيابانيه كانه وه، مشكه كان ناچار به سهركه وتن له په يژه يه ك كران كه به شيوه ي ستووني ( ۵۸۹۰ ) دانرابوو. له ههفته ي به كه مدا پيوانه ي قورساييه به ستراوه كان به مشكه بيابانيه كانه وه له سنوري ۳۰٪ كيشي له شي خويان بوو كه ۵ پوژ له ههفته ي به كه مدا ئه نجام ده درا. ئه م قورساييه له ههفته ي به كه مدا تا ههفته ي پينجه م زياتر بوون، به شيوه يه كه پيوانه ي قورساييه كان به ۱۵۰٪ كيشي ئازه له كان گه شت. جا؛ له ههفته ي شه شه مدا بو ريگه گرتن له زياده مه شق و راهيتان و راهاتن، پيوانه ي قورساييه كان به ريژه ي ۳۰٪ كه مكريه وه تا بگت به ۹۰٪ تا ۱۰۰٪ كيشي له شه ي مشكه كان و دووباره له ههفته ي حه وته مدا به قورسايه كي ۱۷۰٪ كيشي له شه ي مشكه كان گه يه نرا. له ههفته ي دهه م دا قورسايه كه گه يه نرايه ۲۵۰٪ كيشي له شي مشكه كانز راهيتانه كان بريتي بوو له ۳ جار و ههر جاريك ۴ دووباره بوونه وه به ۳ دهقه پشو له نيوان نوبه كاندا و نزيكي ۲۰ چركه پشو له نيوان ههر دووباره بوونه وه يه كدا

بوو h:

هفته	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
رمت (% بخي له م)	30	80-70	100	130-120	150-140	90	185-175	200	220	250

جياكاري پيكهاته و نمونه خوينيه كان: ته واوي گروپه كان له هه لوو مه رجي يه كسان و له بارودوخي (۴۸ كاتزمير دواي كوتا جه له سه ي مه شق) به (زايلازين به ريژه ي ۳ تا ۵ ميلي گرام له ههر كيلويه ك كيشي له ش ) و (كتامين به ريژه ي ۳۰ تا ۵۰ ميلي گرام له ههر كيلويه ك كيشي له ش) بيهوش كران (Gorzi & Taherkhani, ۲۰۱۶). مشكه بيابانيه كان ۱۲ كاتزمير بيش توپكاري (ته شريح) به بن خوراك چاوديري كران و له كاتي توپكاري بو ريگه گرتن له ته داخولي كاريگه ري كات له سهه ريژه ي هورمونه كان (شه و پوژ) مشكه كان به نوره له گروپه چواردانه يه كان شروقه كاريان بو كرا. دواي شروقه كاري و وه رگرتني نمونه كان لتيان، نمونه كاني گه ده؛ دواي شورديان به ئاوي موقه طهر له نايتروژيني شلدا فريز كران و بو كاري شيكاري له پله ي گه رمي ۸۰- ده ره جه ي سانتيجراد له سه لاجه ي تايبهت هه ل گيرا. خويني به دهست هاتوو له نمونه كان دهست به جي له ئاميري سانتريفيوزي سه لاجه دار به خي راي ۳۰۰۰ جار خولانه وه له دهقه يه ك دا بو ماوه ي ۱۰ خوله ك سانتريفيوز كران و سرومي لي جيا كرايه وه. زيچكاوي به دهست هاتوو بو پيوانه ي لپتين له فريزه ر (سه لاجه) به پله ي ۲۰- سانتيجراد چاوه ديري كرا. پيكهاته ي گه ده دواي (هيموژين) بوون به جيا كه ره وه ي (بافر PBS) بو ماوه ي ۱۵ دهقيه به خي راي ۷۰۰۰ دور له دهقيه يه كدا سانتريفيوز كرا و

(سوپه رناتانت) له که ی بۆ پټوانه کردنی گرلینه که سوودی لټ بټینرا.

شیکاری تاقیگه یی: خهستی گرلینی ئه سیلداری گه ده و زیچکاو ی لیپتین به سوودوه رگرتن له بهسته یه کی تایهت به مشکی بیابانی و له کومپانیای (Bioassay Technology Laboratory) دروستکراوی ولاتی چین و به شیوه ی لینکی ئیمنواسی (ELISA) و له سه ر ئه ساسی رټیکارنامه ی کومپانیای دروستکار، وردبټینی بۆ کرا (ههستیاری کیت گرلین: 0.05 ng/ml/0.05 ههستیاری کیتی لیپتین: 0.05 ng/ml).

شیوازی ئاماری: له م لیکۆلینه وه یه ده، بۆ به دوا داچوونی ته و زیعی سروشتی بوونی پټدراوه کان له ئه زموونی شاپیروویک و بۆ پټوانه ی گۆرانکاریه کانیش له گروهه کاندای له شیوازی شیکاری واریانس یه ک لایه نه (ANOVA) و ئه زمونی به دوا داچوونی LSD سوود وه رگیراوه. هه موو شیکاری و شروقه کاریه ئاماریه کان له ئاستی ماناداری  $P > 0.05$  و به به رنامه ی SPSS (ویژرئی 22) به ئه نجام درا.

دۆزراوه کان

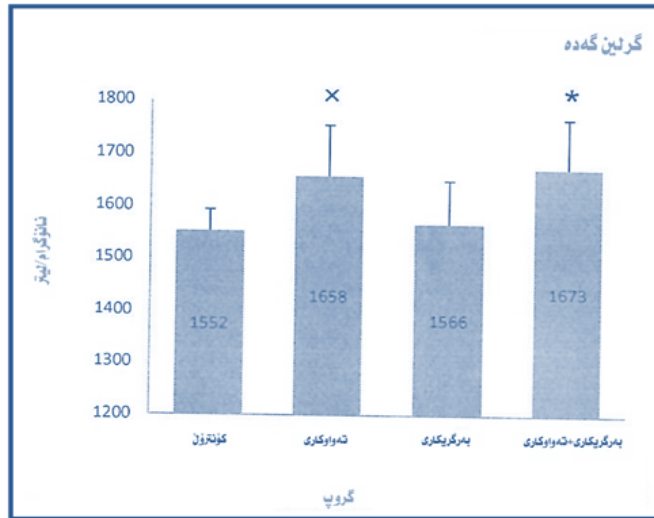
گروهه کان	ژماره	کیشی سه رهتا (گرام)	کیشی کۆتایی (گرام)	گۆرانکاری له کیشدا نه 10 ههفته دا (گرام)	به گرام.
کۆنترۆل	7	186/46 ± 15/45	327/46 ± 25/84	+141/10	
ته و اوکار	7	188/72 ± 19/69	319/12 ± 11/83	+130/4	
به رگریکاری	7	185/23 ± 21/56	335/70 ± 78/28	+150/47	
به رگریکاری + ته و اوکار	7	185/51 ± 16/22	346/75 ± 31/04	+162/24	
به رنه نجام	28	186/23 ± 18/22	332/25 ± 36/74	+146/02	

له پټوانه ی گرلینی گه ده دا لیپتینی زیچکاو دا، پټویسته یه کانی دابه شکردن نۆرمال و یه ک چه شنی واریانس ه کان به رقه رار بوو. شیکاری و شروقه کاری ئاماری ئه زموونی ANOVA نیشانی دا که ؛

له نیوان گروهه چواریه کاندای له رټیه ی خه ستیدا گرلینی گه ده جیاوازیه کی ماناداری  $F(3, 25) = 8.391, P = 0.002, \eta^2 = 0.32$  بوونی هه یه.

مه جزووری (ئیتا) نیشاندهری ئه ندازه ی کاریگه ری به هټزی جوړی گروهه کان ده بټ.

به سه رنج له سه ر شیوه ی ژماره (1)، ئه زموونی له شوټنگه رانی LSD نیشانی داوه پټوانه ی گرلینی گه ده له گروهه ته و اوکاره کان  $(1658 \pm 96)$  به شیوه یه کی زیاتر مانادار و به رچاو له گروهه کانی کۆنترۆل  $(1552 \pm 103.1)$  و ههروه ها له گروهی به رگریکاری + ته و اوکاری  $(1673 \pm 94)$  به شیوه یه کی زیاتر مانادار له گروهه کانی کۆنترۆل  $(P = 0.014)$  و به رگریکاری  $(P = 0.017)$  ده بټ. ههروه ها جیاوازی مانادار و به رچاو له نیوان گروهی ته و اوکاری و گروهی به رگریکاری + ته و اوکاری  $(P = 0.073)$  و له نیوان گروهی کۆنترۆل له گه ن گروهی به رگری  $(P = 0.078)$  بوونی نیه.



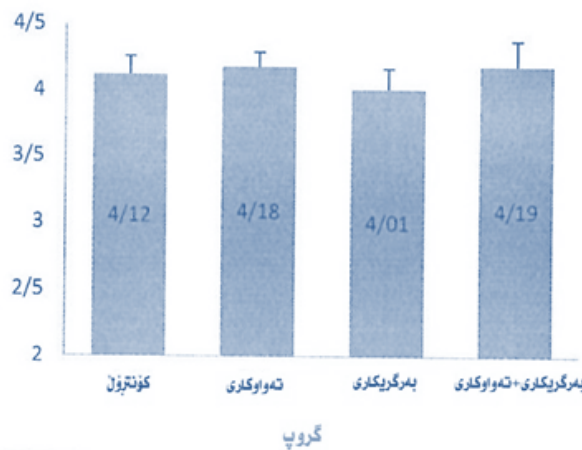
شیوهی (۱) خهستی گرلینی گهده له گروهه چواردانه‌یه کاند.

(\* جیاوازی مانادار به‌نیسبهت گروهی کۆنترۆل و به‌رگریکاری ( $P > 0.05$ ))

(x جیاوازی مانادار به‌نیسبهت گروهه‌کانی کۆنترۆل و به‌رگریکاری ( $P = 0.05$ ))

ئەزموونی ئاماری ANOVA نیشانی دەدات لە پێوانەیی لپتین زیچکاو لە نیوان گروهه چواردانه‌یه‌کان جیاوازیه‌کی مانادار و به‌رچاو بوونی نییه. به‌همان شیوه‌که له شکلی ۲یشدا نیشان دراوه، دواى ۱۰ ههفته مه‌شقی به‌رگری به‌هێز و به‌کاربردنی ته‌واوه‌تی ئەسیدفۆلیک، جیاوازیه‌کی مانادار و به‌رچاو له رێژهی هۆرمه‌ن، لست، زه‌حکاه له گه‌سه‌هه‌مانه‌کان. کەنته‌ژ، ۱۶/۱۱ ± ۰/۱۲، ته‌واوکاری (۱۱/۰ ± ۰/۱۸)، به‌رگریکاری (۱۶/۰ ± ۰/۱۶) و به‌رگریکاری +

لپتینی زیچکاو (سرمی)



شیوهی (۲) رێژهی خهستی لپتینی پلازما له گروهه چواریه‌کان ( $P > 0.05$ )

ئەنجامگیری

ئەنجامه‌کانی ئەم توێژینه‌وه‌یه نیشانی دەدات دواى ۱۰ ههفته مه‌شقی به‌رگری به‌هێز، زۆربوون و گه‌شه‌کردنیکی مانادار و به‌رچاو له گرلینی گه‌دهی گروهی به‌رگریکاری + ته‌واوکاری و گروهی ته‌واوکار به‌هه‌راورد له‌گه‌ڵ گروهی کۆنترۆل و به‌رگری جیگیرتوووه‌که له‌گه‌ڵ ئەنجامه‌کانی



توژینهوه که ی مورادی و هاوکارانی (۱۳۹۱) و رهزای و هاوکارانی (۲۰۰۹) هاوتا دهبیت. به په یوهندی له گه ل سازوکاری کاریگه ری مه شقه کانی به رگری له سهر حهزی خواردن، به لگه ی زور و شایه تیکی زور پوون بوونی نییه، به لام بروم و هاوکارانی ۱ بو ۲ کاتزمیر که مېوونه وهی کاریگه ریان له حهزی خواردنی کاتی و دوا ی هه ردوو جوړه چلاکيه به دهنیه هه واژیه که و به رگریکاریه که به که مېوونه وهی زیچکوی گرلین و زورپوونی رووپه ری هورمونی گری داوه (Moradi F, 2010). میکانیزمیک لیردا که به رچاومان ده که ویت له کاریگه ری پوزه تیفی ته واوکاری فولات له سهر ریژه ی گرلینی گه ده کاریگه ری ده بیت، له خوگری زورپوونی خیرای ریگانی سوزوسازی زورپوونی سه ننتزی پړوتین و نه سیده نه مینیه کان ده بیت. هه روه ها، له خه سته بوونه وهی گرلینی گه ده له نیوان گروپی به رگریکاری و کونترول، جیاوازیه کی ماندار و زور به رچا و نه بینا. له م په یوهندی ده توانین به گورانی پیکهاته ی به دهنی مشکه بیابانیه کان ئماژه بکه یین. له م ریگه یه وه، رووپه ری گرلین، سیسته ماتیکانه په یوهندی نیگه تیفی به ریژه ی چه وری له شه وه هیه و به دوا ی که مېوونه وهی پیکهاته ی چه وری لاشه زورده بیت (Rezaei et al., 2011). خه سته بوونه وهی گرلینی گه ده ییش ده توانیت وه کو گرلین له گه پانی به خویندا به گورانی پیکهاته و شانیه چه وری بگوریت، واته؛ ریژه ی ده لاندنی هورمونی گرلینی گونجاو له گه ل پیکهاته ی لاشه ی تاکه که پیکیت، به شیوه یه ک که ریژه ی گرلین به گورانکاریه کانی کیشی تاکه که هه ستیار بووه و که مېوونه وه و زیادبوونی گرلین وه لامیکي قه ره بووکاره له وه لام به زورپوون و که مېوونه وهی کیشدا (De Souza, Leidy, O'Donnell, Lasley, & Williams, 2004). له نه جامدا به جوړنیک ده گوتیت که گرلین هوکاری ریخه ستنی کیشی له شیشه. سا ده توانین بلین که؛ مه شقی به رگری؛ هوکاری که م بوونه وهی چه وری مشکه بیابانیه کان بووه و خه سته بوونه وهی گرلینی گه ده به مه به سستی ئافرانندی یه کسانی و زورپوونی کیش، زورپووه. وا درده که ویت کاتیک که بمانه ویت دهریاری ریژی خوراکي و کونترولی کیش قسه وباس بکه یین، سوودوه رگرتن له باسی گرلین گه ده به که لکی زیاتری هه بیت. به لام کاتیک که سه رنجی تیمه له سهر یه کسانکردنه وهی ئینیرژی و وزه بیت، گرلینی زیچکاو گرنگی زیاتری هه یه. واته گرلینی گه ده هوکاری حهزی خواردنی گه ده یه، به لام گرلینی زیچکاو نیشاندهری حهزی خواردنی گشتی لاشه (غه زه لات\_ماسولکه \_ و...) به وزه و پیویستی گشتی لاشه به نوپکردنه وهی عه مباره کانی وزه یه. له م روه وه له تفسیری کاریگه ری مه شقه وه رزشیه کان له سهر حهزی خواردن، گرلینی زیچکاو نوپنهری ته واوتری له بارودوخی گشتی لاشه و حهزی خواردنی گشتی لاشه دا هه یه. باقی نه انجامه کان، نیشانی ددها که له لیپتینی زیچکاو جیاوازی ماندار و به رچاوی هه یه له نیوان گروپه کانی توژینه وهی که و بوونی هه یه، که به نه جامی لیکوئینه وهی لاه و هاوکارانی (۲۰۱۰) هاوتا ده بیت وه به لام له گه ل لیکوئینه وهی کانی رابان و هاوکارانی (۲۰۰۰) و فاتوروس و هاوکارانی (۲۰۰۵) هاوتا ناپیته وه (Ryan, Pratley, Elahi, & Goldberg, 2000; Zafeiridis, Smilios, Considine, & Tokmakidis, 2003). به سه رنج له سهر نه وهی که نه جامی لیکوئینه وه جیاوازه کان له په یوهندیان به خه سستی لیپتین جیاوازه دهن، هوکاریک ده توانین له پړوتوکولی مه شقه جیاوازه کانداه شهن و که و بکه یین. نه م پړوتوکولانه له ساتی گورانکاری له پیکهاته کانی به رنامه مه شقیه کانداه، هه روه ک؛ هیزی زور، ژماهری دووباره بوونه وهی کان، کوی کاری نه جام دراو، ماوه و کاتی پشوو ماوهی راهینانه کان هوکاری لیکوئینه وهی جیاوازه و فشاری فیسولوزیکي ده خاته سهر به شیک له جه سته و له نه جامدا وه لام دانه وهی توندی دهماره عه سه بیه کان\_ گلانده ریژنهره کان و سوتان و ریخه ستنی به شیوه یه کی هه مه چه شنه پی به دوا ی خویدا دینیت. بو نمونه؛ پړوتوکولی گه وره کردنی قه باره ی ماسولکه پی به به راورد به پړوتوکولی هیزی له راده به دهر، کاریگه ری زیاتری له سهر (لاکتات)، هورمونی گه شه و (کورتیزول) هه یه و به هو ی کاریگه ری نه مه هورمونه له سهر خه سستی لیپتین، پړوتوکوله جیاوازه کانی مه شقی هیزی ده توان و وه لام دانه وهی جیاوازی لیپتینی له خویدا هه لگرتی (Larijani B, 2005). هه روه ها گوران له پیکهاته ی جه سته دا، له گه ل نه و کاریگه ری هه ی که له سهر پیکهاته ی چه وری داده نیت، ده توانیت له سهر ریژه ی ده لاندنی لپتین کاریگه ر بیت (Rahmani-Nia, Rahnama, Hojjati, & Soltani, 2008) به و هو یه وه مه شقی به هیز و قورس ده بیت هه زیاد بوونی قه باره ی ماسولکه و دابه زینی ریژه ی چه وری له ش و له گه ل نه وهش دا چری گرلین هاوتا ده بیت (Hebert, House, & Guenter, 2005). کاریگه ری به کاره یان و مه سهر پی ته واوکاری فولات له گه ل مه شقی به رگریکاری به هیزا له سهر زورپوونی پیکهاته ی ماسولکه پی و گورانی پیکهاته ی جه سته پی مشکه بیابانیه کان به سه رنج له سهر زورپوونی کیشیان که له گروپی به رگریکاری+ته واوکاری له به راورد به گروپی به رگریکاری له کوتای ده وری راهینانی ۱۰ هه فته پی هاته بوون، ده بینیت (خسته ی ژماهر ۳). به شیوه یه ک که نه م گروپه به نیسه بت سه رته ی ده وری



راھینانی (۱۶۲/۲۴ + گرام) زۆربوونی کیشی ھەبوو و دوای بەراورد بە گروپی بەرگریکاری (۱۵۰/۲۷ گرام زۆربوونی کیش)، کاریگەری فولات لە زۆربوونی کیش و پیکھاتە ماسولکەیی بە روونی دەبینین. بەشیک لە میکانیزمەکانی کە دەبنە ھۆی زۆربوونی کیش لە ڕیگی زۆربوونی پیکھاتەکانی جگە لە پیکھاتە چەورییە و لەوانە بەتوانین ئەو بە دەستپەرەدانی ئیختیمالی فولات بە عینوانی گونەزەرەو کاری گروپی (متیل) لە ڕیگەکانی سوتاندن و ڕیکخستنی پیکھاتە پڕۆتینیەکان لە ھەندیک لە پیکھاتەکان (Hickey et al., 1997; House, Braun, Ballance, O'Connor, & Guenter, 2002) بە شێوەیەک کە بە کاربەردنی فولات ھۆکاری زۆربوونی پیکھاتەکانی پڕۆتینی لە پیکھاتە ماسولکەیی چالاک دەبێت و بە ڕیکخستنی گەشە قەبارە لە ماسولکانەدا، تارادەییەکی ھێزی زۆربوونی بە دەست ھیناوە و توانای ئەنجام دانی مەشقەکانی زیاتر و توندتر فەراھەم دەبێت (Hickey et al., 1997). لە لایەکی ترەوە کاریگەری کۆنترۆلی تیسٹۆسترون لە سەر دەرخستنی جینەکان و ھاتنە بوونی لیپتین لە عەمبارەکانی چەوری لە شێشدا بەروونی بێراوە (Kraemer et al., 1999; Larjani B, 2005) و وا دەردەکەوێت ئەنجامی مەشقە بەرگرییەکان دەتوانێت ھۆکاری زۆربوونی تیسٹۆسترونێکی زیچکاو بێت و لیپتین پادەگرت. بەم شێوەیە، بەبەراورد بە راھینانی ھەوایی ئاست نزم کە بە ڕیکخستنی جموجوێی چەوریەکان ناسراون، ھینانەبوونی ATP کاتی راھینانی بەرگری قورس زۆتر بە کەلک وەرگرتن لە کراتین فوسفات، گلوکۆز و سەرکردنی گلیکۆجین پشت بەستوو. مەشقی بەرگریکاری قورس لە ڕیگەیی خالی کردنی گلیکۆژن، مەھاری گلیکولیز، زۆربوونی دەستکەوتنی گلوکۆز لە حزوری لاکتات، ھالەتی ئەسیدوز و کاتوکولامینەکان ڕێژەیی لیپتینی زیچکاو کەمدەکاتەو. بەم ھالەشەو لە پەيوەندی بە ولام دانەوہی لیپتین بۆ راھینانە بەرگرییەکان ئەنجامی دژبەییەکی بە دەست ھاتوو (Hickey et al., 1997).

لەبەر ڕۆشنایی دەستکەوتنەکانی ئەم لیکۆلینەوہی، سەرکردنی تەواوکاری فولات بۆ وەرزشکارانی کە مەشقەلی قورسی بەرگریکاری ئەنجام دەدەن زۆر بەسوود دەبێت و ھۆکاری قەرەبووکردنەوہی ڕێژەیی ھۆرمۆنی گرلینی ئەسیدارە و لەم ڕیگەییوہی باشبوونەوہی حەزی خواردنیان دوای راھینانی قورسی بەرگریکاری بە دەوریەکی ماوە درێژ بوو و ھۆکاری دانیایی لە نوپوونەوہی سەرچاوەکانی عەمباری وزەیی لەم وەرزشکارانەدا. نوپوونەوہی خێرای سەرچاوەکانی وزە ھۆکاری ئەمانی دروسبوونی بەکسانی ئیگەتیفی وزە بوو و سەرچاوە دەبێت لە دووبارە راھینانی ئەم وەرزشکارانە و وەرزشکاران دەتوانن لەگەڵ راھینانە قورسەکاندا بەردەوام بن بۆ دابرا. بەم شێوەیە بەو وەرزشکارانە ڕشتە جیاوازیەکانی وەرزی کە تەمرینیاتی بەرگریکاری دژوار ئەنجام دەدەن و تەنانت بۆ ئەوانەشی کە کەسیکی ئاسایی، پێشنیار دەکرێت بۆ چاکبوونەوہی حەزی خواردنی خۆیان ھاتنەوہی حەزی خواردنیان لە تەواوکاری فولات سوود وەرگیرن.

## سه‌چاوه‌کان

- Branch, T. (2012). Effect of an 8-week resistance training program on acetylcholinesterase activity in rat muscle. *Feyz, Journal of Kashan University of Medical Sciences*, 15(4), 316-321.
- Broom, D. R., Stensel, D. J., Bishop, N. C., Burns, S. F., & Miyashita, M. (2007). Exercise-induced suppression of acylated ghrelin in humans. *Journal of applied physiology*, 102(6), 2165-2171.
- De Souza, M. J., Leidy, H. J., O'Donnell, E., Lasley, B., & Williams, N. I. (2004). Fasting ghrelin levels in physically active women: relationship with menstrual disturbances and metabolic hormones. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 89(7), 3536-3542.
- George, V. A., & Morganstein, A. (2003). Effect of moderate intensity exercise on acute energy intake in normal and overweight females. *Appetite*, 40(1), 43-46.
- Ghanbari-Niaki, A., Abednazari, H., Tayebi, S. M., Hossaini-Kakhak, A., & Kraemer, R. R. (2009). Treadmill training enhances rat agouti-related protein in plasma and reduces ghrelin levels in plasma and soleus muscle. *Metabolism*, 58(12), 1747-1752.
- Gorzi, A., & Taherkhani, L. (2016). The Effect of Folate Supplementation on Ghrelin of Stomach and Insulin Level of Serum in Male Wistar Rats during 10 Weeks of High Intensity Interval Training.
- Hebert, K., House, J., & Guenter, W. (2005). Effect of dietary folic acid supplementation on egg folate content and the performance and folate status of two strains of laying hens. *Poultry science*, 84(10), 1533-1538.
- Hickey, M. S., Houmard, J. A., Considine, R., Tyndall, G. L., Midgette, J. B., Gavigan, K. E., . . . Caro, J. F. (1997). Gender-dependent effects of exercise training on serum leptin levels in humans. *American Journal of Physiology-Endocrinology And Metabolism*, 272(4), E562-E566.
- House, J., Braun, K., Ballance, D., O'Connor, C., & Guenter, W. (2002). The enrichment of eggs with folic acid through supplementation of the laying hen diet. *Poultry science*, 81(9), 1332-1337.
- Izadi M, B. G., Masroor H, Behboodi L, Doali H. (1390). The impact of long-term exercise on serum ghrelin levels in obese men. *Journal of Birjand University of Medical Sciences*, 4; 18, 292 -285.
- Kraemer, R., Durand, R., Hollander, D., Tryniecki, J., Hebert, E., & Castracane, V. (2004). Ghrelin and other glucoregulatory hormone responses to eccentric and concentric muscle contractions. *Endocrine*, 24(1), 93-98.
- Kraemer, R., Kraemer, G., Acevedo, E., Hebert, E., Temple, E., Bates, M., . . . Castracane, V. (1999). Effects of aerobic exercise on serum leptin levels in obese women. *European journal of applied physiology and occupational physiology*, 80(2), 154-158.
- Larijani B, G. M. L. (2005). A new adipocyte hormone and its role in the obesity. *Ir J Diab Lip Dis*, 4, 1-10.
- Moradi F, M. H., Azarbayjani M, Piiri M. (2010). the relation between appetite and the levels of leptin and ghrelin after resistance training in obese males. *physical education*, 16, 135-150.

- Namdari, M., Abadi, A., Taheri, S. M., Rezaei, M., Kalantari, N., & Omidvar, N. (2014). Effect of folic acid on appetite in children: Ordinal logistic and fuzzy logistic regressions. *Nutrition*, 30(3), 274-278.
- Rahmani-Nia, F., Rahnama, N., Hojjati, Z., & Soltani, B. (2008). Acute effects of aerobic and resistance exercises on serum leptin and risk factors for coronary heart disease in obese females. *Sport Sciences for Health*, 2(3), 118.
- Ravussin, E., Tschöp, M., Morales, S., Bouchard, C., & Heiman, M. L. (2001). Plasma ghrelin concentration and energy balance: overfeeding and negative energy balance studies in twins. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 86(9), 4547-4547.
- Rezaei, M., Sabetkasaei, M., Kalantari, N., Hedayati, M., Abadi, A., & Omidvar, N. (2011). Effect of Folic Acid on serum Leptin, Ghrelin concentration, and feed intake in male Wistar rats. *Physiology and Pharmacology*, 14(4), 426-434.
- Ryan, A., Pratley, R., Elahi, D., & Goldberg, A. (2000). Changes in plasma leptin and insulin action with resistive training in postmenopausal women. *International journal of obesity*, 24(1), 27.
- Saffari S, R. E., Daryanoosh F, Bolaghi inanloo N, Piroozan F. (1390). The impact of 12 weeks of training with omega-3 supplementation on changes in serum levels of ghrelin and leptin in trained and non-trained women. Paper presented at the National Conference of Physical Education and Sport Sciences Iranian students. .
- shahidi, f., & pirhadi, s. (2014). The effect of physical exercise and training on serum leptin levels.
- Takano, H., Morita, T., Iida, H., Asada, K.-i., Kato, M., Uno, K., . . . Hirata, Y. (2005). Hemodynamic and hormonal responses to a short-term low-intensity resistance exercise with the reduction of muscle blood flow. *European journal of applied physiology*, 95(1), 65-73.
- Zafeiridis, A., Smilios, I., Considine, R. V., & Tokmakidis, S. P. (2003). Serum leptin responses after acute resistance exercise protocols. *Journal of applied physiology*, 94(2), 591-597.